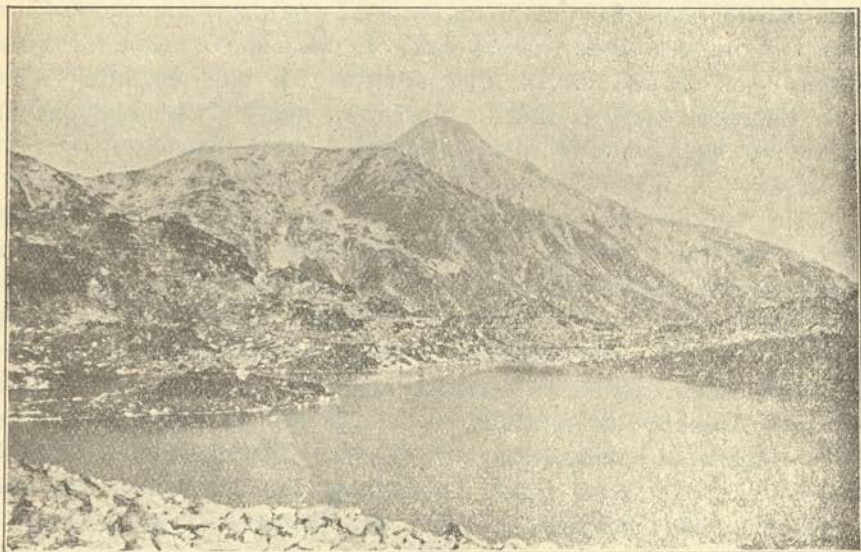

Пиринъ планина

Когато излѣзохме на равното плато, погледътъ ни бѣ поразенъ не само отъ величието на забикалящитѣ ни върхове — великани, като Белмекенъ, Равни-чалъ, Сиври-чалъ, Каменити-чалъ, Узунъ-тепе и тѣхнитѣ по-малки братя. На югъ отъ насъ се издигаше въ небесата, покрита съ мъгли и снѣгове, величествената Пиринъ-планина. Въ този моментъ, тя бѣ едновременно и хубава и страшна. Примамвани отъ приказничната планина, ние неусѣтно прекосихме дългото и мочурливо плато, похапнахме на вододѣла между Марица и Места (старата турско-българска граница) и по началния потокъ на последната рѣка се спуснахме въ пастирското селище Софанъ, кждето преспахме въ дѣсчената вила на горската стража. Доволни отъ хубавия приемъ и ободрителната почивка, рано сутринята поехме пакъ обратния пътъ къмъ планинскитѣ висини на Ибъръ. Софанъ е на 1550 метра надморска височина. Предстоеше ни, значи, едно изкачване само отъ 1100 метра до темето на нашия връхъ.

Минахме по лѣвия брѣгъ на планинския потокъ Даутица, дѣсенъ притокъ на Места, и преминахме седловината между върховетѣ (чалове по турски) Каменити и Мусановъ. Къмъ обѣдъ бѣхме при изворитѣ на маричиния притокъ Голѣмъ Ибъръ. Много сполучливо тази висока планинска долина е наречена „Чалтика“, т. е. оризище, тъй като тя напълно прилича на засѣяни съ